

Op wie die eindes van *die* eeue gekom het

SABBATMIDDAG

Skrifverwysings vir hierdie week se studie:

Openbaring 6:12–17; Mattheüs 24:36–44; Génesis 6:1–8; II Petrus 2:4–11; Génesis 18:17–32; Daniël 7:9, 10.

Geheueteks: “Maar al hierdie dinge het hulle oorgekom as voorbeelde en is opgeskrywe as ’n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die eeue gekom het. Daarom, wie meen dat hy staan, moet oppas dat hy nie val nie.” (*I Korinthiërs 10:11, 12*).

Die Bybel is vol van die belewenisse van God se volk wat vooruitwys na toekomstige gebeurtenisse en wat sleutelwoorde bevat wat ons help om die “waarheid vir ons tyd” te verstaan. Om die waarheid te sê, sommige van daardie belewenisse wys met verbasende akkuraatheid vooruit na die laaste dae se gebeure, en voorsien aan ons ’n breër fondament om die profesieë van Daniël en Openbaring duidelik te verstaan.

Sonder om inbreuk op ’n individu se gewetensvryheid te maak, het God daarin geslaag om gebeurtenisse so te laat plaasvind dat dit wat die profete voorspel het wat in die laaste dae sou plaasvind, presies so gebeur het en nog steeds so plaasvind. Sommige van hierdie belangrike verhale is ooglopend duidelik, want die Nuwe Testament verwys spesifiek daarna om die eindtydgeboue te beskryf: Sodom en Gomorra, die Sondvloed, ens. Ander moet versigtig oorweeg en nagevors word om die waarhede wat aan ons in die Woord van God gegee word, te ontdek.

Gedurende die volgende paar weke gaan ons na ’n paar van die belangrikste Bybelverhale kyk om uit te vind wat dit oor gebeure soos die Tweede Koms, die ondersoekende oordeel, die eindtydkrisis en nog meer, te sê het. En, dwarsdeur hierdie verhale vind ons Christus as die middelpunt, want Hy moet die fondament en ook die einddoel van al ons profetiese navorsing wees.

**Bestudeer hierdie week se les ter voorbereiding vir Sabbat, 7 Junie.*

Die toorn van die Lam

Lees Openbaring 6:12–17. Dink na oor hoe hierdie mense reageer wanneer hulle die eindtydgebeure skielik sien plaasvind. Wat sien jy in hulle reaksie?

Dit is interessant om op te let dat die verlore nes nie uitroep, “Wat is dit?”, of, “Wie laat dit gebeur nie?” Dit kom voor asof hulle weet wat besig is om te gebeur. Hulle verwys na Jesus as “die Lam,” wat aandui dat hulle iets oor die verhaal van Christus weet. Hulle blyk ook bewus te wees van “die groot dag van sy toorn,” en dat hulle hulself in ’n hopelose situasie bevind: “Wie kan bestaan?”

Net voor die einde word die evangelie aan elke nasie bekendgemaak (*Matthéus 24:14*), en die drie-engele se boodskappe word aan die ganse aarde verkondig. En tog sal daar mense wees wat onkant gevang word — nie omdat hulle inligting kortkom nie, maar omdat hulle geweier het om te glo en gehoorsaam te wees. Dit sal die rede wees hoekom sulke mense in die laaste dae verlore gaan.

Lees Matthéüs 24:36–44. Watter lesse leer Jesus ons hier wat ons uit die verhaal van Noag kan leer?

Jesus verwys na die verhaal van die Vloed om ons te waarsku dat sy Tweede Koms sommige mense sal verras. Soos wat dit met die Tweede Koms gaan wees, so was dit met die Vloed. Dit het nie gebeur weens ’n tekort aan kennis nie. Noag het vir 120 jaar vir ’n wêreld gepreek wat geweier het om te glo. Aan hulle was gesê wat sou gebeur, maar hulle het nie geglo nie.

Intussen verseker baie mense hulleself dat die verloop van lang tydperiodes beteken dat die profesieë vals is. Deur na die Vloedverhaal te verwys, skryf Petrus “dat daar aan die einde van die dae spotters sal kom wat volgens hulle eie begeerlikhede wandel en sê: ‘Waar is die belofte van sy wederkoms? Want vandat die vaders ontslaap het, bly alles soos dit was van die begin van die skepping af’” (*II Petrus 3:3, 4*). Soos wat jaar na jaar verbygaan, sal hierdie reaksie net al hoe meer toeneem.

Vir elke persoon vind die tweede koms van Jesus (of in sommige gevalle, die derde), nooit later as ’n oomblik na die dood plaas nie, en ons weet almal hoe vinnig die lewe verbygaan. Hoe kan hierdie insig ons met die “vertraging” help?

Noag evangeliseer

Petrus herinner ons dat baie mense onvoorbereid vir Christus se wederkoms sal wees omdat hulle “moedswillig” (*II Petrus 3:5*) vergeet wat tydens die Vloed gebeur het. Selfs al weet die meeste mense in die wêreld van ’n groot sondvloed of oorstroming wat plaasgevind het (’n verbasende aantal globale kulture vertel die verhaal van ’n verwoestende vloed, van die antieke Grieke tot die Mayakultuur), is die verhaal van Noag dalk een van die mees bespotte verhale in die Bybel. Soos dit voorspel is, skuif die wêreld moedswillig die verhaal eenkant toe deur dit ’n mite te noem, maak nie saak hoe duidelik en uitdruklik dit in die Ou Testament uitgebeeld word en ook na verwys word in die Nuwe Testament nie.

Jesus het in **Matthéus 24:37-39** gesê dat die wêreld met “die dae van Noag” sal ooreenstem. Vergelyk hierdie skrifgedeelte met **Génesis 6:1-8**. Wat was die morele toestande wat tot die Vloed gelei het? Watter ooreenkomste vind ons tussen die twee tydperiodes?

Daar is ’n ander belangrike les vir God se eindtyd- oorblyfselvolk wat deur ’n versigtige studie tevoorskyn kom. Hebreërs 11:7 vertel aan ons dat Noag “die ark gereed gemaak [het] tot redding van sy huisgesin, waardeur hy die wêreld veroordeel het en ’n erfgenaam geword het van die geregtigheid wat volgens die geloof is”.

Dink daaraan, om vir meer as ’n eeu lank te preek sonder enige bewys behalwe jou eie gesin in die ark. Indien Noag ’n moderne evangelis sou wees, sou ons versoek gewees het om hom as ’n mislukking af te skryf: dekades van prediking met, soos dit gelyk het, *geen resultate nie*.

Gelukkig op die oomblik, reageer baie dele van die wêreld baie goed op die drie-engeleboodskappe. Ons evangelie-uitreiking, die verkondiging van ons unieke oorblyfselboodskap, is ongelooflik effektief op baie plekke, en baie word bereik om die Here te leer ken. Ons het nog nie die punt bereik waar daar geen resultate is nie, alhoewel aan ons vertel is dat die oomblik gaan kom wanneer “die genadetyd sluit en die genadedeur toegaan. In daardie een kort sinnetjie, ‘En die wat gereed was, het saam met Hom ingegaan na die bruilof, en die deur is gesluit’, word ons gebring tot die einde van die Heiland se laaste bediening en tot die tyd wanneer die werk vir die verlossing van die mense voleindig is.” — Ellen G. White, *Die Groot Stryd*, bl. 428.

Tot dan het ons as ’n kerk ’n werk om te doen.

Hoe kan ons leer om nie mismoedig te word wanneer ons persoonlike evangelie-uitreikpogings lyk asof dit nie eintlik vrugte dra nie? Waarom moet ons aanhou met ons uitreikpogings? (Lees Johannes 4:37.)

Die verhaal van Sodom en Gomorra

Daar is nog 'n belangrike Ou Testamentiese verhaal waarna Petrus in sy beskrywing van eindtydgebeure direk verwys: die vernietiging van Sodom en Gomorra. Hierdie stede in die Jordaanstreek se boosheid was legendaries en het die eerste voorbeeld geword van bewoonde gebiede wat deur vuur uit die hemel vernietig was.

Lees II Petrus 2:4–11, Judas 5–8, en Eségiël 16:46–50, en let op na al die besonderhede. Wat was die morele toestande wat tot die vernietiging van hierdie stede gelei het, en hoe vergelyk dit met wat tans aangaan?

Die waarskuwing aan die eindtydvolk van hierdie planeet deur na die Sodom en Gomorra verhaal te verwys, is duidelik: uiteindelik sal hierdie sondaars ook deur vuur vernietig word soos dit in Openbaring 20 beskrywe word. Sonde is buitengewoon misleidend deurdat dit ons blind maak vir die toestand van ons eie harte, en ons dan ons eie oortredinge met 'n sluier van goedkeuring bedek terwyl ons die sondige oortredinge van ander al te duidelik raaksien. In dieselfde hoofstuk waar God verwys na hoeveel liefde hy aan sy eie volk bestee het, waarsku Hy sy volk ook dat, hoewel hulle nie die dieselfde sondes as Sodom gepleeg het nie (Eségiël 16:47), hulle eintlik meer boos as Sodom is.

Israel het soos 'n “hoer” (Eségiël 16:41) geestelike owerspel gepleeg. Dink net hoe verras God se volk was toe hulle gehoor het dat hulle meer boos was as die mense wat legendaries bekend geraak het vir hulle boosheid.

Hierdie is niks nuuts nie, nie net wat antieke Israel betref nie, maar ook wat die ganse mensdom betref. In Romeine 1:18–32, noem Paulus 'n lang lys van die mensdom se sondes wat uit een van vandag se koerante afgeskryf kon gewees het. Paulus se beskrywing van die Heidene se sonde was nie bedoel om die Jode meer voortreflik as ander mense te laat voel nie, maar om God se volk die ernstigheid van hulle eie sondes beter te laat verstaan. Natan het dieselfde metode gebruik toe hy met Dawid gepraat het: hy het die verhaal van 'n ryk man wat 'n lammetjie van 'n arm man gesteel het, vertel. Hierdie verhaal het Dawid “baie kwaad” gemaak (II Samuel 12:5), want die onregverdigheid was vanselfsprekend; en selfs toe moes Natan verklaar, “U is die man!” (II Samuel 12:7), sodat Dawid homself in die verhaal kon identifiseer.

Dit is belangrik om te onthou dat die Bybel hoofsaaklik God se eie volk aanspreek, en nie die wêreld daar buite nie. Wanneer ons die afskuwelike sondes van ander sien wat in 'n skrifgedeelte soos Openbaring 13 of 17 beskryf word, is dit 'n waarskuwing dat ons ook in dieselfde valstrik gevang kan word.

Die Regter van die ganse aarde

Net voor die vernietiging van Sodom, speel daar 'n sonderlinge verhaal af op die pleine van Mamre. God verskyn aan Abraham saam met twee engele. Toe Abraham hulle sien, nooi hy die hemelse besoekers uit vir 'n maaltyd, en net daar belowe God aan Abraham en Sara dat hulle 'n seun ryker sou word waaruit die Messias uiteindelik sou voortspruit. Jesus het inderdaad uit Abraham se nageslag gekom (*vergelyk Galásiërs 3:16*). En toe verander die fokus van die verhaal skielik na die bese stede op die pleine.

Lees Génesis 18:17–32. Wat leer ons uit hierdie verse oor die karakter van God en hoe Hy beplan om uiteindelik met die sonde op ons planeet af te reken?

God skuld ons nie 'n verduideliking nie, maar Hy kies om nie sy motiewe en planne vir die menslike ras weg te steek nie. “Want die Here HERE doen niks”, sê die profeet Amos aan ons, “tensy Hy sy raadsbesluit aan sy knegte, die profete, geopenbaar het nie” (*Amos 3:7*).

Voordat God Sodom en Gomorra vernietig, verklaar Hy dat die enigste regte ding om te doen, is om Abraham in kennis te stel oor wat binnekort gaan gebeur, oor wat hy binnekort kan verwag om te sien gebeur.

God vertoef by Abraham terwyl die twee engele na die bese stad vertrek om die wat op hulle waarskuwing ag sou gee, in kennis te stel van wat gaan gebeur. 'n Mens kan nie help om aan die profetiese engele wat dieselfde taak in die eindtyd gaan verrig, te dink nie, wat die mense wat in Babilon woon, gaan roep om uit Babilon uit te kom (*Openbaring 14:6–12, Openbaring 18:1–4*). Terwyl die finale waarskuwing gegee word, bespreek God met Abraham dit wat binnekort gaan gebeur, en Hy onderwerp Homself gewilliglik aan die patriarg om laasgenoemde se vrae te beantwoord.

“Laat dit ver van U wees om so iets te doen, om die regverdige saam met die goddelose om te bring,” vra Abraham, “Sal die Regter van die ganse aarde geen reg doen nie?” (*Génesis 18:25*). Abraham is nie net besig om die Sodom se saak te ondersoek nie, maar hy is ook besig om die karakter van God te ondersoek. Net so, voor die einde gaan kom, maak God die boeke in die hemel oop (*Openbaring 20:4, 11–15*) en laat Hy ons toe om die bewyse na te gaan voordat Hy uiteindelik vuur op die aarde gaan laat neerdaal. Dit wil sê, ons sal 'n duisend jaar hê om baie vrae beantwoord te kry wat nou nog onbeantwoord is.

Voordat die HERE the finale oordeel oor die verlorene sal laat plaasvind, gee Hy aan ons 'n duisend jaar om te verstaan wat met wie gaan gebeur en waarom dit gaan gebeur. Wat sê dit aan ons oor sy karakter en oor sy beskikbaarheid om deur geskape wesens noukeurig ondersoek te word — wesens wat heeltemal van Hom afhanklik is vir hulle bestaan — en wie geen inherente reg het om hierdie dinge te wete te kom nie?

Die oordeel voor die Wederkoms

Die beskrywing van die oordeel wat in Daniël 7 gevind word, gee aan ons 'n kykie agter die gordyn – 'n eerbiedwekkende geleentheid om te sien hoe God die sondeprobleem oplos terwyl Hy hulle wat in 'n verbondsverhouding met Hom wil leef, verlos.

Lees die beskrywing van die ondersoekende oordeel wat in Daniel 7:9, 10, 13, 14, 22, 26 en 27 gevind word. Waarop fokus die oordeel hoofsaaklik? Wat is die uitspraak aan die einde van die proses? Wat sê dit aan ons oor die plan van verlossing?

Die feit dat die mens deur God geoordeel gaan word, word feitlik nooit bevraagteken nie. Prediker 12:14 verseker ons dat “God elke werk in die gerig [sal] bring”, en Paulus herinner ons dat ons nie mekaar moet oordeel nie, want “so sal elkeen van ons dan vir homself aan God rekenskap gee” (*Romeine 14:10*). God benodig natuurlik nie 'n verslaglys om te weet wie gered mag word of wie verlore moet gaan nie, maar die engele wat die plan verlossing deurlopend nagegaan het (*I Petrus 1:12*), sal natuurlik vrae hê om te vra. Hulle was getuies tydens die Satan se opstand en het gesien hoe 'n derde van die hemel se engele uit die hemel uitgewerp was (*Openbaring 12:4*) — en nou bring God ons in sy teenwoordigheid in. God maak die boeke oop en laat toe dat die heiliges alles sien.

Die verhaal van Abraham wat vir Sodom en Gomorra gepleit het, is 'n tipe van die oordeel en bied aan ons belangrike insigte ten opsigte van die oordeel. Dis vanselfsprekend dat die sondes van Sodom nagegaan was; God noem dat die sondes van die stad so 'n reputasie opgebou het dat die geroep oor Sodom en Gomorra waarlik groot was (*Génésis 18:20*). Maar dit was nie net Sodom en Gomorra wat ondersoek moes word voor hulle vernietiging nie. God het ook die deur vir Abraham oopgemaak om na te gaan of God regverdig opgetree het toe Hy besluit het om die goddelose mense te vernietig.

Intussen, wie anders as “die Seun van die mens”, Jesus, verskyn in Daniël 7 te midde van die hemelse oordeelsproses (*Daniël 7:13, lees ook Matthéüs 20:28*). Wie se verskyning die enigste rede is waarom hierdie oordeel “aan die heiliges van die Allerhoogste reg verskaf” (*Daniël 7:22*). Dis alleenlik sy volmaakte geregtigheid wat sy volk deur die oordeel dra.

Dink daaraan dat jy in die oordeel staan met al jou geheime voor ons heilige God ontbloot. Wat is jou enigste hoop wanneer daardie oordeel plaasvind? (Kyk by Vrydag.)

Vir verdere studie: Lees Ellen G. White, “Die Sondvloed,” bl. 101-102, in *Patriarge en Profete*.

“Die hoëpriester kan hom nie self of sy volk teen die beskuldigings van Satan verdedig nie. Hy beweer nie dat Israel vry van skuld is nie. In vuil klere, wat die sondes van die volk simboliseer, wat hy as hul verteenwoordiger dra, staan hy voor die Engel, hy bely hulle skuld, maar wys tog op hul bekering en vernedering en vertrou op die genade van ’n sonde-vergewende Verlosser. In geloof maak hy op die beloftes van God aanspraak. . . .

“Satan se beskuldigings teen diegene wat die HERE soek, berus nie op misnoeë weens hulle sondes nie. Hy juig oor hulle gebrekkige karakters, want hy weet dat hy alleen deur hulle oortreding van God se wet mag oor hulle kan verkry. Sy beskuldigings spruit uitsluitlik uit sy vyandskap teenoor Christus. Deur die plan van verlossing, verbreek Jesus Satan se houvas op die menslike familie en red siele uit sy mag. . . .

“Die mens kan nie in sy eie krag die aanklagte van die vyand tegemoet gaan nie. Hy staan voor God in sondebevleete klere, terwyl hy sy skuld bely. Maar Jesus, ons voorspraak, lewer ’n afdoende pleidooi ten behoeve van almal wat deur bekering en geloof die bewaring van hulle siele aan Hom toevertrou het. Hy bepleit hulle saak en deur die kragtige argument van Gólgota, word hulle aanklaer oorwin. Sy volmaakte gehoorsaamheid aan God se wet het Hom alle mag in die hemel en op aarde gegee en ten behoeve van die skuldige mens maak Hy op Sy Vader se genade en versoening aanspraak.” — Ellen G. White, *Profete en Konings*, bl. 583–586.

Vrae vir bespreking:

- ① Jesus het aan sy dissipels geë dat hulle in die wêreld is, maar dat hulle nie van die wêreld is nie. (Lees *Johannes 15:19* en *Johannes 17:14–16*.) Hoe kan ons ons verantwoordelikheid om die wêreld te win, met ons behoefte om ons “vlekkeloos te bewaar van die wêreld” balanseer?” (*Jakobus 1:27*)
- ② Wat leer Noag se publieke bediening voor die Vloed ons oor hoe die groot stryd werk? Op watter maniere vertolk ons dieselfde rol vandag?
- ③ Voordat die sondaars met vuur uit die hemel vernietig word (soos Hy dit met Sodom gedoen het), wek God hulle uit die dood uit op en laat Hy Satan toe om vir ’n kort rukkie saam met hulle te werk (*Openbaring 20:7–9*). Watter redes kan jy aan dink waarom dit as laaste stap nodig sou wees voordat God alles regstel?
- ④ Terwyl jy die verhale wat ons hierdie week bestudeer het, oordink, watter waarskuwings vind jy daarin vir jou eie lewe? Wat leer hierdie verhale jou oor jou hoop in Christus?